

ΧΑΜΕΝΗ ΖΩΗ

—Καλά όλ' αυτά, αλλά εγώ δεν είμαι φεμινίστρια.

Και ή κομψή κυρία τίναξε με χάρη τη στάχτη του τσιγάρου της και ξαπλώθηκε με νωχέλεια στο μαλακό ντιβάνι που ήταν φορτωμένο από μεγάλα ποικιλόχρωμα μαξιλάρια.

—Θά είσατε πολύ ευτυχισμένη, βέβαια, θά έχετε έναν άντρα που σας λατρεύει και δε σας χαλά ποτέ το χατίρι σας, θά συμφωνείτε σε όλα και δε θά σας δόθηκε ποτέ άφορμή να σκεφθήτε πως όλες οι γυναίκες δε βρίσκονται στις ίδιες διαλές και ευχάριστες συνθηκες όπου ζήτε σεις και που βέβαια δεν έχετε κανένα λόγο να θέλετε να τις αλλάξετε.

Τό πρόσωπο της κομψής κυρίας σκοτεινίωσε για μιās. Φάνηκε σα να την είχα άγγίξει στο πιο ευαίσθητο σημείο της καρδιάς της. Για κάμποσην ώρα σώπασε. Φαινόταν σα να πάλευε να υπερικήσει μέσα της κάποιο δισταγμό. Έπειτα παίρνοντας ξαφνικήν απόφαση είπε με αλλαγή φωνής.

—Ίσα ίσα γιατί δεν έχω τίποτε απ' αυτά που λέτε και που τα λαχταρώ με όλη μου την ψυχή, γι αυτό δεν είμαι φεμινίστρια. Δε με ξερετε. Ακούστε λοιπόν την ιστορία μου. Όταν παντρεύτηκα ο άντρας μου ήταν πλούσιος. Ο πατέρας μου είχε περιουσία άρκετη και μου έδωσε μιὰ καλή προίκα. Με την καταστροφή φύγαμε από τη Σμόνη κακήν κακώς. Ηρθαμε εδώ. Είχα ένα παιδάκι. Ο άντρας μου είχε κατορθώσει να τοποθετήσει άρκετά κεφάλαια σε ξένες τράπεζες. Ζήσαμε για κάμποσον καιρό εδώ με σχετική άνεση. Έπειτα όμως άρχισε ή γκρίνια. Δεν είναι ανάγκη να σας πω λεπτομέρειες. Τό αποτέλεσμα είναι ότι μ' εγκατέλειψε, έφυγε για τὸ Παρίσι και πήρε και τὸ παιδί μαζί του. Μου πωρήγγειλε πως μου δίνει δια-

ζύγιο όποτε τὸ ζητήσω κι' αν θέλω, μου αφήνει και τὸ παιδί. Την προίκα μου όμως δεν υπήρχε τρόπος να τὸν τὴν πάρω. Πως να ζήσω εγώ και τὸ παιδί μου; Του τὸ άφησα. Εμένα τώρα με συντηρεί ο άδελφός μου. Ο πατέρας μου πέθανε. Βλέπετε, δεν είμαι καμωμένη για τὴν βιοπάλη. Με ανέθρεψαν για να είμαι σύζυγος και μητέρα. Αισθάνομαι πως αυτός είναι ο προορισμός μου και δεν μπορώ να κάνω τίποτε άλλο.

— Αγαπητή κυρία, μου θυμίζετε ένα φοιτητή που δεν έννοούσε ποτέ να καθίσει να μελετήσει σοβαρά για να πάρει τὸ δίπλωμά του. Ανακατενόταν σε διάφορες επιχειρήσεις εμπορικές ή στο χρηματιστήριο και μόλις κέρδιζε λίγα χρήματα άμέσως τὰ σπαταλούσε. Για δικαιολογία του έλεγε πάντα «Αισθάνομαι πως ο προορισμός μου είναι να είμαι εκατομμυριούχος». Και περίμενε από τὴν τύχη να τὸν εκπληρώσει τὸν προορισμό του. Έτσι και σεις. Είσατε καμωμένη για σύζυγος και για μητέρα. Δοκιμάσατε όμως και τὰ δυὸ και άποτύχετε. Ποιὸς σας έγυάται πως αν ξαναδοκιμάσετε δε θά ξαναποτύχετε; Δε νομίζετε όμως ότι αυτό τὸν ίδιο τὸν προορισμό θά τὸν εκπληρώσετε πολὺ καλύτερα αν είσατε φεμινίστρια;

— Δε σας καταλαβαίνω

— Αν είχατε άνατραφή με τὴν ιδέα ότι δεν είσατε μονάχα γυναίκα αλλά προ πάντων άνθρωπος, ότι όταν θά παντρευτήτε δεν υπάρχει καμία ανάγκη να σας κηδεμονεύει ο άντρας σας σα να είσατε ένα ανήλικο πλάσμα και ότι αν έχετε περιουσία μπορείτε να τὴ διαχειρίζεστε και μόνη σας, ή ότι επειδή δεν μπορούμε ποτέ να ξερομε τι μās φυλάγει ή ζωή πρέπει να έχομε συνηθίσει να βγάζομε μόνες μας τὸ ψω-

μί μας και να μην περιμένουμε να ζήσουμε ούτε από τα εισοδήματά μας, που μπορεί μια μέρα να τα χάσουμε, ούτε από τα δέροφια μας που μπορεί να μας εγκαταλείψουν, αλλά μονάχα από τη δουλειά μας την παραγωγική, αν είχατε ανατροφή μαίτες τις ιδέες θα είσατε πολύ καλύτερη σύζυγος και ασφαλώς πολύ καλύτερη μητέρα. Γιατί απ' ότι υποψιάζομαι μπορεί και σεις να συντελέσετε με τη γκρίνια σας στο γκρέμισμα της οικογενειακής σας ζωής. "Όταν τα περιμένουμε όλα από τους άλλους είμαστε απαιτητικοί γιατί δε συνηθίσαμε να υπολογίζουμε την αξία των πραγμάτων." Αν όμως έπρεπε να δουλέψετε για να αγοράσετε αυτά τα όμοια σκουλαρίκια που φορείτε θα το συλλογιζόσαστε λιγάκι περισσότερο πριν τα αγοράσετε.

"Επειτα αν είχατε προετοιμαστή για τη δουλειά δε θα μπορούσατε σήμερα, αν υποθέσουμε ότι θα σας είχε εγκαταλείψει ο άντρας σας, να κρατήσετε το παιδί σας και να μην το στερήσετε από τη μητρική σας στοργή ;

Βλέπετε λοιπόν, κυρία μου, πώς ίσια ίσια αν θέλετε να έτοιμαστήτε καλύτερα για να είσατε καλή σύζυγος και καλή μητέρα πρέπει να προετοιμαστήτε για τη ζωή, για τη βιοπάλη, να λογαριάζετε πώς είσατε **πρώτα άνθρωπος** και ύστερα γυναίκα.

Η κομψή κυρία ξμεινε συλλογισμένη.

—Θα ρρω πώς έχετε δικιο, είπε μελαγχολικά. Η ζωή μου τώρα πια είναι χαμένη, σκοποη και άχρηστη. Το βλέπω. Περιμένω όλα από τους άλλους κι από την τύχη Μακάρι να με είχαν αναθρέψει διαφορετικά.

— Δηλαδή φεμινιστικά ;

Το μικρό χαμόγελο της κομψής κυρίας ήταν ή πιο εύγλωττη δμολογία.

Αύ. Θ.